

Purim: The Holiday of Prayer? Tefillah in the Megillah

(1) אסתר פרק ד פסוק א

וּמֵרְדֵּכַי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרֹדְכַי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה וַמָּרָה:

When Mordecai learned all that had happened, Mordecai tore his clothes and put on sackcloth and ashes. He went through the city, crying out loudly and bitterly,

(2) אסתר פרק ט פסוק לא

לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קָיָם עֲלֵיהֶם מְרֹדְכַי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דְּבָרֵי הַצּוּמוֹת וְזַעֲקָתָם:

These days of Purim shall be observed at their proper time, as Mordecai the Jew—and now Queen Esther—has obligated them to do, and just as they have assumed for themselves and their descendants the obligation of the fasts with their lamentations.

(3) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יב עמוד ב

“איש יהודי היה בשושן הבירה וגו’ איש ימיני”. מאי קאמר: אי ליחוסיה קאתי — ליחוסיה וליזיל עד בנמינו! אלא מאי שנא הני? תנא: כולן על שמו נקראו. “בן יאיר” — בן שהאיר עיניהם של ישראל בתפלתו. “בן שמעי” — בן ששמע אל תפלתו. “בן קיש” — שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו.

The verse that initially describes Mordecai states: “There was a certain Jew in Shushan the castle, whose name was Mordecai the son of Jair the son of Shimei the son of Kish, a Benjamite” (Esther 2:5). The Gemara asks: What is it conveying in the verse by saying the names of Mordecai’s ancestors? If the verse in fact comes to trace his ancestry, it should continue tracing his lineage back all the way to Benjamin, the founder of his tribe. Rather, what is different about these names that they deserve special mention? The Gemara answers: A Sage taught the following baraita: All of them are names by which Mordecai was called. He was called “the son of Jair” because he was the son who enlightened [heir] the eyes of all of the Jewish people with his prayers; “the son of Shimei” because he was the son whom God heard [shama] his prayers; “the son of Kish” because he knocked [hikish] on the gates of mercy and they were opened to him.

Intoxication as a Divine Control Mechanism

(4) תלמוד ירושלמי מסכת מגילה פרק א הלכא ד

אין מדקדקין במצות פורים אלא כל מי שהוא פושט את ידו ליטול נותנין לו.

One does not check eligibility for the money given as Purim charity; one gives to anybody who extends his hand to take.”

(5) שולחן ערוך אורח חיים סימן תרצד סעיף ג

אין מדקדקין במעות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נותנים לו

We are not exacting regarding the monies of Purim; rather, anyone who extends their hand to take (funds), we give.

(6) חידושי הרי"מ על התורה עניני פורים עמוד ככו

איתא בגמ' חייב אדם לבסומי בפוריא

וכר, מספרים בשמו של הבעש"ט הקדוש זי"ע שהיה פעם צדיק אחד שזכה שנתנו לו מן השמים כל משאלות לבו, והיו יראים ממנו שיבטל כל הגזירות וכדומה ויגזור נגד רצון שמים גזירות טובות והשי"ת יקיים אותם, גזרו עליו מן השמים שיהיה שיכור כל ימיו, וזה מה שגזרו רז"ל בפורים, כי הלא איתא בפורים כל הפושט יד נותנין לו, לכן יוכל האדם לפעול כל משאלות לבו חייבו חכמז"ל לאינש לבסומי בפוריא.

The Gemara teaches that a person is obligated to intoxicate himself on Purim. It is stated in the name of the Holy Ba'al Shem Tov that there was once a righteous person that merited that he would be given from Heaven all the requests of his heart, and they were afraid that he would use this power to nullify all of the decrees and the like, such that he would force the Heavens to issue decrees against their will and G-d would uphold them. Therefore, they decreed that he would be a drunkard all his days, and this is what our Sages decreed on Purim, for on Purim is it not that whoever extends their hand is given? Therefore, a person can effect all of their requests, and so consequently our Sages obligated us to get drunk.

Purim: The Holiday of Prayer?

Esther and Prayer as a Ray of Light

7 תהילים פרק כב פסוק א
לְמַנְצֵחַ עַל־אֵילַת הַשָּׁחַר מְזִמּוֹר לְדָוִד:

For the leader; on the dawn -a psalm of David.

8 מדרש תהלים (שוחר טוב; בובר) מזמור כב
על אילת השחר, זו אסתר... למה נמשלה אסתר כשחר, מה השחר עולה והכוכבים שוקעים, אף אסתר בבית אחשוורוש היתה עולה, והמן בניו/ובניו/ שוקעים.

“On the dawn”- this is Esther... Why was Esther likened to the dawn? It is to tell you: Just as when the dawn emerges, all of the stars descend, so too Esther rose in Achashverosh’s palace, and Haman and his sons descended.

9 אור חדש למהר"ל הקדמה
ולכך נקרא גאולת אסתר שחר כי הלילה הוא חשך וקודם עלות השחר הוא חושך נוסף על חשך הלילה וכן היה בימי מרדכי ואסתר שהיה חשך תוך חשך... כי היו תוך הגלות שהיו תחת יד אחשוורוש ועתה נוסף על זה חשך וצרות המן וזה לגמרי דומה אל קודם עלות השחר שהוא חושך על חשך והאדם משתוקק אל האור והיו הם מתענים וצועקים אל הש"י שתבא להם אור התשועה...
גאולת אסתר שהיתה ע"י תפילה שבאותו זמן היו יושבים בחשך והיה להם כמו השחר שהוא חשך ולא אור וע"י שלא היה סתימה לתפילתם רק היה תפילתם יוצאת לפעל כקרן אילה שיוצא ומתפצל והשחר עצמו ג"כ מתפצל כמו שאמר בירושלמי (ברכות ד, ב; יומא פרק ג' הלכה ב') לעיל כי אור השחר מנפצת והולך תמיד, ומפני כי אין גאולה שנעשית ע"י תפילה כמו זאת כמו שאמר דברי הצומות וזקתם לכך נקראת הגאולה הזאת על שם התפילה ונקראת אילת השחר כי היו מתחזקין בתפילה והיה תפילתן יוצאת לפעל ולא היה להם כיסוי וסתימה רק התפילה היתה לפני הש"י בפעל והבן הפרושים שפרשו חכמים בלשון אילת והם פרושים ברורים מאד

Therefore, the redemption effected by Esther is called daybreak, for the nighttime is dark and before daybreak it is doubly dark and so was it in the days of Mordechai and Esther; i.e., it was doubly dark...for they were already in exile under the rule of Achashverosh, and now an additional darkness arose, namely the problems with Haman, and this is highly analogous to the nighttime just before daybreak, which is doubly dark, and a person yearns for the light, so too they were fasting and crying out to G-d that He bring them the light of salvation...

The redemption of Esther, which came about because of prayer, for at that time they sat in darkness, and it was like a horizon that is completely dark, without light, and because there was no end to their prayers, rather their prayers went out like a ray of light that shines forth and refracts and the horizon itself splits, as it is written in the Talmud Yerushalmi above that the light of daybreak shatters the darkness, growing continually larger. And there was no redemption that was brought about through prayer like this one, as it is written (Esther 9:31): “their fasts and their crying out,” therefore, this redemption is named after prayer and is called the light of daybreak for they strengthened themselves in prayer and their prayer went out to work, and they had no shield or conclusion save the prayer that was before G-d. Thus the explanation of our Sages, who utilized the term “daybreak,” are very clear.